

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9.

Fylke: Vestfold

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Tjorne

Emne: Låving.

Bygdelag: Frarua

Oppskr. av: Olga Krüge.

Gard: Kasse

(adresse): Frarua

G.nr. 29. Br.nr. 2.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Under siste krig bruktes litt låving. Skolebarna hjalp til. Med oks eller låvkniv ble liv og kvister hugget av busker og strau. Flest arkeliv, men også rogn og annet liv. Guttene hugg, pikene bandt i kjerv, og stikk disse opp mot fjender og fjell for å tørkes i solen. Senere ble kjervene kjørt inn og oppbevart på et luftig sted, f. eks. på krosen over fjøset. Særlig sentur som kveier spiste dette. - Ellers brukte vi og brukte enda å tørke liv om sommeren, mest arkeliv, som ble rippet av stett og båret i sekker til somme fjøset, og kveier fikk livet på bære som tilskudd til dagens kost, som her ikke kom vare mager, særlig i tørre år.

Liv som rakes bært inn om høsten, brukes til strø i fjøs, eller legges i haug og råkner til gjødsel.

Liv er betraktet som godt fôr.